

§ 10.

Stk. 1. Om brug af tjenestehuse skal der oprettes skriftlig kontrakt, som udtrykkelig fastsætter, at brugeren skal fraflytte den i forbindelse med tjenesten overdragne bolig med tilliggende, når tjenestetiden lovlig ophører i henhold til lovgivningen om retsforholdet mellem husbond og medhjælper, jfr. lovekendtgørelse nr. 270 af 16. juni 1941, eller — såfremt tjenesteforholdet omfattes heraf — lovgivningen om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer, jfr. lov nr. 261 af 9. juni 1948. Er brugeren kommet af sin tjeneste i utide, skal der — for så vidt længere frist ikke er hjemlet, jfr. § 2 i sidstnævnte lov — tilstås ham 4 ugers frist til at ryddeliggøre huset og søge sig andet husly. Samme frist tilkommer i tilfælde af brugerens død hans efterladte familie. Har arbejdsgiveren uden lovlig grund vægret sig ved at modtage den pågældende eller bortvist ham af sin tjeneste, kan denne benytte det ham tilsagte tjenestehus til den påfølgende 1. april eller 1. oktober, der ligger mindst 4 uger efter bortvisningen.

Stk. 2. Har ejeren ikke sørget for skriftlig kontrakts oprettelse, og har indflytning fundet sted, antages huset at være givet i brug for mindst 1 år fra den efter indflytningen førstkommande 1. april og iøvrigt med en opsigelsesfrist fra ejerens side af et halvt år til en 1. april, for så vidt huset er en landbrugsejendom, og ellers med en opsigelsesfrist fra ejerens side af 3 måneder til en 1. april eller 1. oktober. Endvidere skal ejeren i dette tilfælde ikke for brugen af huset kunne fordre yderligere præstationer af brugeren, end denne indrømmer at have vedtaget, medmindre ejeren kan godtgøre, at mere var vedtaget. Ophører tjenesteforholdet som følge af misligholdelse fra brugerens side, kan ejeren dog til enhver tid opsiges brugsforholdet med 3 måneders varsel til ophør en 1. april eller 1. oktober. Sidstnævnte bestemmelse kan også anvendes på tjenesteforhold, der er indgået, inden lov nr. 116 af 18. marts 1941 trådte i kraft den 24. s. md.

E. Almindelige bestemmelser.

§ 11.

Stk. 1. Aftaler, hvorved en bruger på forhånd fraskriver sig eller har fraskrevet sig nogen ham ifølge denne lov tilkommende rettighed, eller hvorved denne lovs regler søges omgået, er ugyldige.

Stk. 2. Lovgivningen om boliganvisning, jfr. kapitel XVIII i lov nr. 251 af 14. juni 1951, finder ved indtrædende ledighed ikke anvendelse på de foran i afsnit C og D omhandlede huse og boliger, for så vidt disse uden uforødent ophold gives i brug efter denne lovs regler.

§ 12.

Stk. 1. Denne lov gælder ikke for staden København, Frederiksberg kommune, købstadskommunerne, Marstal handelsplads og de sønderjyske flækker samt Færøerne.

Stk. 2. Lov nr. 373 af 30. juni 1919 om fæstegodsets overgang til selveje og om brug af huse på landet med senere tillæg (lov nr. 159 af 14. april 1920, lov nr. 217 af 21. april 1921, lov nr. 113 af 10. april 1926, lov nr. 92 af 30. marts 1935, lov nr. 116 af 13. marts 1943, lov nr. 124 af 31. marts 1950 og lov nr. 473 af 11. december 1950, jfr. lovekendtgørelse nr. 529 af 21. december 1950 om brug af huse på landet) samt § 9, stk. 3, i lov nr. 145 af 28. april 1931 om jagten ophæves.

Stk. 3. Endvidere bortfalder forordning af 8. juni 1787 om rettigheder og pligter for jordrotter og fæstebønder ved fæstegårdes til- og fratrædelse, forordning af 19. marts 1790 angående fæsterettens livsvarighed, forordning af 25. marts 1791 om bøndergårdes